

Úvodník

Vychází třetí číslo Školního tornáda!

Milí čtenáři,
s radostí vám představujeme již třetí číslo našeho školního časopisu Školní tornádo. I tentokrát jsme pro vás připravili spoustu zajímavostí, rozhovorů a **fotografickou soutěž**. Věříme, že vás nové číslo potěší, pobaví a možná i inspiruje.

Velké díky patří všem redaktorům, kteří se s chutí pustili do psaní, focení i kreslení. Bez jejich nápadů a nasazení by tento časopis nevznikl.

Přejeme příjemné čtení a pohodové prázdniny!!!

Redakce Školního tornáda

Autorka titulní strany: Aneta Fiedorová, IX. A

Fotografická soutěž:
„Hrabová očima objektivu“

Téma:
Zachyt zajímavé místo v Hrabové!

Pravidla:
Každý soutěžící může zaslat pouze jednu fotografii.

Pro koho:
Soutěž je určena pro všechny žáky školy naší školy.

Uzávěrka:
Do 20. června. Fotky posílejte na:
martin.nemec@zshrabova.cz
s předmětem Fotografická soutěž + jméno.

Ceny:

Tři vylosované fotografie získávají poukázku v hodnotě 200,- Kč na nákup v obchodě Action.

Mgr. Martin Němec

Básničky

Konec

Přijímačky už jsou za náma,
Jaká je to paráda.
Všichni jsme se dostali,
Ostatní tým dojali.
Zacinká poslední zvoneček
A naší základky je koneček.

Ale jedna věc mě trápí.
Moje třída milovaná,
Která mě zná od mala,
Protože už mi docházet začíná,
Že devět let uteklo jako hodina,
Že prvního září se nesejdeme
A nepovíme si, jak bylo
o prázdninách,
Nebudeme se smát v úžasných
hodinách,
Nebudeme soutěžit v různých
blbinách.
V září už budeme každý v jiné
lavici,
naší třídu zaplaví novici.

Budou se smát, tančit i zpívat,
z okna se na krásnou Hrabovou
dívat.
Děkuji ti školičko,
vím, že nebudeš mi chybět jen
maličko.
Děkuji Vám učitelé,
na Vás budeme mít vzpomínky
skvělé.

Děkuji vám spolužáci,
zvládli jsme to, jsme
středoškoláci!

Lucie Balážová, IX. A

Básničky, které v rámci Sboru dobrovolných hasičů Hrabová napsali 2 šestáci a které se umístily na předních příčkách v soutěži Požární ochrana očima dětí.

Hasiči pomáháči

V ulici klid, jen vítr zpívá,
v dálce se ozve siréna, co sténá.
Hasiči v uniformách, hrdě stojí,
v očích jim plápolá oheň, co hrozí.
V hasičské kabině vůz hrdě
bručí,
kde každý z nich ví, že čas se
nezpomalí.
S hadicí v ruce, s helmou
na hlavě,
srdce jim bije, to v ohni se
spraví.
V plamenech tancují, jak víly
v noci,
s odvahou v duši, se nebojí
moci.

Záchranu přinášejí lidem
v nouzi,
s úsměvem na rtech, v srdci se
nezalekli.

David Beunier, VI. B - 2. místo v kategorii L2 v soutěži: Požární ochrana očima dětí

Když jde o čas
Hasiči v noci, když tma vše
zahalí,
plameny šlehají, ale oni se
nezalekli.
Ve chvílích strachu, když vše se
hroustí,
oni s odvahou k záchraně jdou
hrdí.

Sirény jak hrom, když běží čas,
v očích je pevnost, v rukou drtí
strach.

V plamenech hoří, ale neustoupí,
srdce mají čisté, jak řeka co teče
v tůni.
Když nebezpečí pomine, klid
znova vzplane,
hasič si v klidu na chvíli
oddychne,
ale ví, že kdykoliv je čeká další
boj
pro záchranu života, srdcem
plným boj.

Maxmilián Špunda, VI. B - 3. místo v kategorii L2 v soutěži: Požární ochrana očima dětí

Ohlédnutí za ozdravným pobytem aneb co bylo nejlepší

5. ročníky

- Výlety do centra a nakupování
- Skvělé jídlo
- Hry (společné UNO)
- Výlety- Rožnov, Radhošť
- Venkovní aktivity
- Odpolední klid
- Televize na pokoji

7. ročník - Tomáš Hrabčák:

Na ozdravném pobytu jsem se bavil, i když jsem tam byl nejmladším členem. Program byl nabitý a nebyl čas na stýskání po domově. Byl jsem tam se svými kamarády, se kterými byla legrace. I když byly na začátku pobytu trochu nešvary, tak jsme to zvládli v pohodě. A nakonec jsem si tam našel nové kamarády i kamarádky.

8. a 9. ročníky

- Etapové hry
- Just Dance, šipky, bazén a vybíjená
- Jídlo
- Stavění věže ze špaget a marshmallow
- Divadlo
- Stezka odvahy
- Diskotéky
- Televize na pokoji

Anežka Chlupatá a Karolína Stekerová, IX. A

Třetáci na ozdravném pobytu: sněhuláci, diskotéky a plyšové parťáci

Na začátku jara se naši třetáci vydali na ozdravný pobyt plný zážitků. Abych zjistil, jak se jim tam líbilo, uspořádal jsem mezi nimi malou anketu. A že měli co říct! Tady je výběr těch nejzajímavějších odpovědí.

Nejlepší zážitek?

Nejčastěji padala slova jako bazén, diskotéka a kino s Willy Wonkou. Někteří si nejvíce užili stavění sněhuláků (ano, i na jaře!), jiní byli nadšení, že spali s kamarády na pokoji. Jeden třeták uvedl jako top zážitek „spaní“. Každý máme své priority!

Jak se jim spalo mimo domov?

Většina odpověděla, že dobře, pohodlně nebo dokonce skvěle. Ale pár dětí přiznalo, že se jim stýskalo nebo že se jim spalo hůř než doma.

Plyšáci - tajní společníci?

A teď ta nejroztomilejší otázka: Měli jste s sebou svého oblíbeného plyšáka? Jasně!

V odpovědích se objevil medvídek, oslík, ježek, a dokonce i koala. Jeden třeták měl plyšáka, který s ním jezdí úplně všude – opravdový světoběžník!

Stýskalo se jim?

Hodně dětí vzpomínalo na mamku, tatku a mazlíčky – třeba morče nebo kočku. Nejdolemnější odpověď? „Chyběla mi celá rodina, hlavně když mi poslali dopisy.“

A jeli by znovu?

Většina odpověděla bez váhání: „ANO!“ Jeden žák by jel jen „pokud pojedou kámoši“ a jeden odvážlivec napsal prostě: „Ne“. Každý je holt jiný.

Adam Chyba, VIII. B

Můj kamarád z Afriky

V následném projektu se dozvěděli o životě dětí i zvířat v Africe. Každý si pak domů odnesl fotografii svého kamaráda se svým balíčkem a zvířátkovou tužku.

Mgr. Karin Kaňovská

Žáci z 1. A si našli kamarády v Africe. Vytvořili balíčky s pastelkami, sešity, tužkami a omalovánkami, vložili do nich krátký dopis o sobě a poslali do africké školy. Tam byly dárčky předány jednotlivým dětem ve třídě.

Rozhovor s Tobiášem Bártou z TJ Sokol Ostrava

Tobiáš Bárta hraje házenou už osm let. Je členem týmu TJ Sokol Ostrava a ve sportu, který vyžaduje rychlost, sílu a týmovou souhru, se cítí jako doma. Miluje adrenalin zápasů, a i když je levák, dokáže strílet góly i pravou rukou. Povídali jsme si s ním o jeho trénincích, zážitcích a snech do budoucna.

Jak vypadá váš typický trénink?

„Nejdřív se rozcvičíme a rozházíme, někdy si zahrajeme nějakou hru. Pak většinou trénujeme herní signály, někdy hrajeme proti sobě házenou, jindy máme střelecký trénink.“

Co je podle tebe na házené nejtěžší?

„Určitě fyzika a taky sehrát se s týmem. Nestačí být dobrý sám za sebe, všechno musí fungovat dohromady.“

Co tě na házené nejvíc baví?

„Ten pocit, když dám gól, a adrenalin ze zápasu. Je to úplně jiný svět, když jste na hřišti.“

Máš nějaký zápas, na který nikdy nezapomeš?

„Jo! Loni na turnaji v Polance na ukončení sezony. Hrál se venku a hodně se mi tam dařilo. Dokonce se mi podařilo dát gól i pravou rukou – a to jsem přitom levák.“

Vyhrál jsi někdy nějakou soutěž?

„Ano, minulý rok jsme se probojovali do Česko-polsko-slovenské ligy. Moc se nám tam nedařilo, ale byla to velká zkušenost. Taky mě spolu s kamarádem Kubou Orošem vybrali, abychom hostovali za tým SKP Frýdek-Místek na Handball Prague Cupu.“

Kdo tě nejvíc podporuje?

„Rodiče a babička. Bez nich by to nešlo.“

Co ti házená dala do života?

„Naučila mě spolupráci v týmu, umět se rychle rozhodnout a taky správně a zdravě se hýbat.“

Myslíš si, že je házená v Česku populární?

„Pokud se o ni někdo vyloženě nezajímá, tak podle mě moc ne. Určitě je méně známá než třeba hokej nebo fotbal.“

Plánuješ se házené věnovat i v budoucnu?

„Ano, házená mě zatím hodně baví a skončit neplánuju. Celkově mě baví míčové sporty a chtěl bych se jednou dostat do extraligy.“

Jakub Maixner, VIII. A

JAKUB DOBEŠ, HOKEJISTA

V dresu věhlasných Montreal Canadiens v úvodních pěti zápasech vychytal pět výher. Na slavné adrese si zvyká na popularitu.

Jakub vůbec nepůsobil jako slavný hráč, odpovídal dětem s trpělivostí a vtipem na všechny jejich všetečné otázky.

Také svolil k autogramiádě a focení a v neposlední řadě absolvoval rozhovor s našimi školními redaktory Zpravodajství ZŠ Hrabová.

Děkuji panu řediteli za zprostředkování této V.I.P. návštěvy, dětem za přípravu rozhovoru a paní učitelce Petře Stekerové za technické zázemí a pomoc při organizaci akce.

Mgr. Marcela Ševčíková

Naši školu dne 20.května 2025 navštívil hokejový brankář Jakub Dobeš. Jakub Dobeš vletěl do NHL jako zářivá kometa.

Rozhovor mezi dvěma florbalisty Matějem Chmelařem a Václavem Nytrou

Oba hrají za tým Paskov Saurians a hrají spolu v lajně. Matěj se florbalu věnuje 3 roky a hraje na pozici útočníka. Zato Vašek hraje florbal necelých 8 let na pozici levého obránce. Oba dva mají za sebou úspěšnou sezonu, co se týče kanadského bodování.

Vašek si jednu dobu aktivně udržoval 10. místo v tabulce celého Moravskoslezského kraje.

Matěj: Jaká byla tvoje nejúspěšnější sezona ve florbale a proč?

Vašek: Tak za mě to byla určitě letošní sezona, protože se nám celkem dařilo. Také jsem si zahrál v první lize dorostenců, kde se mi podařilo prosadit a uhrát si 3 kanadské body.

Matěj: Co tě drží u florbalu?

Vašek: Určitě neustálá potřeba hledat nedostatky a zlepšovat se a taky spoustu kámošů.

Matěj: Co tě na florbalu nejvíc baví? A co tě nejvíc štve?

Vašek: Nejvíce mě asi baví, když normálně hrajeme, a nejvíce mě štve, když máme kondiční trénink. Víím, že je to nutné a potřebné, ale baví to možná jenom trenéra.

Matěj: Máš nějaký rituál před zápasem, co musíš udělat, než vstoupíš na hřiště?

Vašek: Než vstoupím na hřiště, tak pokaždé se musím protáhnout a udělat si rozcvičku, ale co se těch rituálů týče, tak asi jediný je, že si popřeju s brankářem GL.

Vašek: Proč ses rozhodl začít hrát florbal?

Matěj: Hlavně kvůli tomu, že to začali hrát mí kámoši a bavilo mě to s nimi hrát venku.

Vašek: Přemýšlel jsi, že se někdy zase vrátíš k bývalým koníčkům?

Matěj: Zatím ne, ani o tom přemýšlet nebudu.

Vašek: Jaké máš vztahy se spoluhráči a trenéry?

Matěj: Tak se spoluhráči to máme v pohodě, sedli jsme si a máme nějakou tu souhru a k trenérům je třeba mít nějaký respekt, takže dělám to, co mi řekne. Jinak máme dobré vztahy se všemi v Paskově.

Vašek: Proti jakému týmu už bys nikdy nechtěl hrát a proč?

Matěj: Nikdy bych nechtěl hrát proti Českému Těšínu, protože nám tito soupeři zranili hráče, kterého jsme celou dobu nemoci postrádali.

Václav Nytra a Matěj Chmelař, VIII. A

Deváťáci a jejich projekt

Žáci 9. ročníku se ve výuce českého jazyka zabývali citáty slavných osobností.

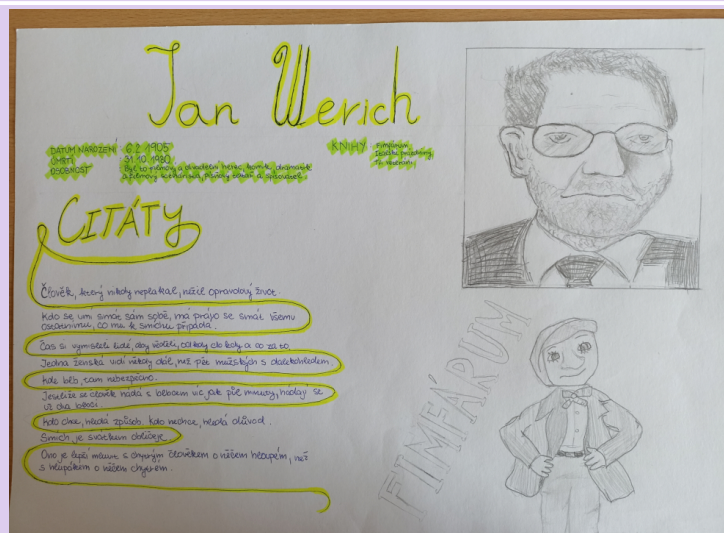
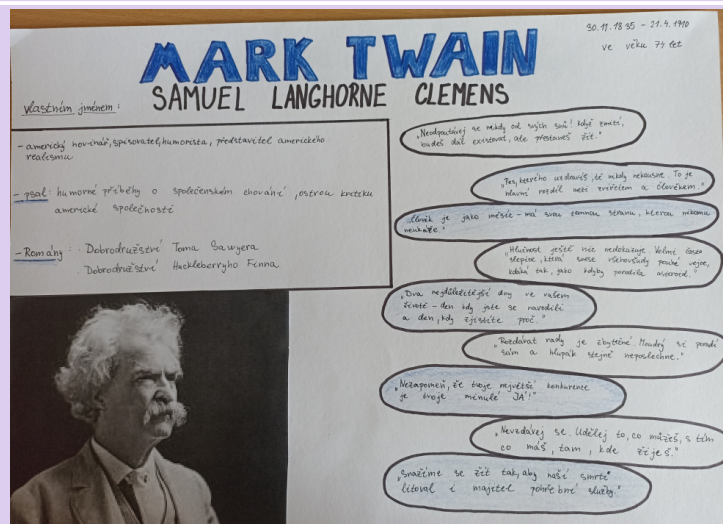
„To nejkrásnější na světě nejsou věci, nýbrž chvíle, okamžiky, vteřiny.“ Karel Čapek

„Učitel ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš sám.“

„Vyhrát nemusí vždy znamenat být první.“

„Úsměv je to nejkrásnější, co si můžeš vzít na sebe.“

„Vždycky je vhodný čas udělat to, co je správné.“

VII. A - charakteristika spolužáka

Chtěla bych vám popsat svého spolužáka, který se jmenuje Jakub. Kuba je 13letý kluk. Je štlhlé postavy. Je docela vysoký, má 162 cm. Je určitě vyšší než já. Má hnědé, krátké vlasy, modré oči a husté tmavé řasy. Jeho obličej zdobí pihy. Myslím si, že chodí oblekaný moderně, má rád značkové oblečení.

Kuba je podle mě hodný, nápomocný a přátelský. Je extrovert. Někdy bývá vulgární, což mi potvrdil i on sám, že si to o sobě myslí. Taký o sobě tvrdí, že je líný a někdy urážlivý. Rád poslouchá hudbu a dívá se na filmy, hlavně akční a hororové.

Hraje hry na počítači, ale na druhou stranu i rád sportuje, hraje fotbal a jezdí na kole. Jeho oblíbená barva je bílá.

Jeho oblíbeným jídlem je čínská polévka. Sám taky rád vaří, což o něm málo kdo ví. Žije s rodiči a starším bratrem Filipem v rodinném domku v Hrabové. Mají pejska, fenku čivavy jménem Ennie.

Kuba je jedním z mých oblíbených kamarádů z kluků, které máme ve třídě. Myslím si, že je vtipný a nezkaží žádnou srandu. Podle mě je i chytrý, kdyby se více snažil, mohl by mít lepší známky, než má.

Anna Bártová, VII. A

Vzdělávací výlet do Walesu a Anglie

Matěj Chmelař a David Radmil (VIII. A) zpovídali spolužáky ohledně vzdělávacího zájezdu do Walesu a Anglie.

Klára Šmigová

bylo hezké počasí
viděli jsme Manchester
a Liverpool

Patrik Kubeša

hodně se mi líbily stadiony
fotbalových klubů
Brusel nebyl moc pěkný
líbilo se mi hodně pěkné počasí

Natálie Herčíková

hodně se mi líbila rodina,
ve které jsem byla
trochu se mi nelíbilo, že jsem
vstávala brzo

Amálie Bártová

měla jsem velmi milou rodinu
líbila se mi krajina

Anna Nitrová

bydlela jsem u skvělé rodiny
hodně se mi líbil Londýn
a opravdu super byl Manchester

Honza Veselka

hodně se mi líbil Londýn, dále
Manchester City a Liverpool

Natálie Vávrová

moc se mi líbily cesty
autobusem
měla jsem skvělou rodinu
moc se mi líbil Londýn

Tobiáš Vrána

moc mě nezaujaly stadiony
byl hodně pěkný Londýn
hezká byla vesnice s nejdelším
názvem, který si už nepamatuju

Matěj Chmelař a David Radmil, VIII. A

Tipy na výlety

Nevíte, kam se o prázdninách
vydat na výlet? Tady jsou tipy,
kam vyrazit s kamarády
a rodinou za zábavou
i poznáváním:

Pevnost poznání Olomouc:

V Pevnosti poznání si můžete
vyzkoušet opravdické pokusy
jako ve vědecké laboratoři.

Potkáte hmyz v nadživotní
velikosti, sami si zkusíte, jaké to
je zatopit město, prozkoumáte
digitální planetárium anebo
vyřešíte spoustu hlavolamů
a záhad. Jednotlivé expozice se
věnují např. vodě, světlu a tmě.
Nechybí tady ani vědecké dílny.

Muzeum nabízí také pravidelné
akce a programy.

Kovozoo:

Navštivte Kovozoo ve Zlínském
kraji. Garantujeme skvělý
zážitek pro celou rodinu, ale
hlavně pro milovníky všeho
kovového.

K vidění jsou stovky kovových
výrobků od miniatur až
po pětimetrové obry. Ke
zhlédnutí je také výstava
zemědělských strojů a starého
českého letadla.

Můžete se podívat do porodnice
kovových zvířátek. V areálu se
nacházejí stánky s občerstvením
a malá kavárnička.

Anežka Chlupatá a Karolína Stekerová, IX. A

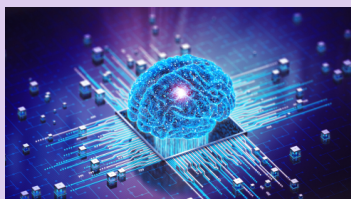
UMĚLÁ INTELIGENCE: KAMARÁD, NEBO NEBEZPEČÍ?

Představte si, že máte neviditelného robota, který za vás píše úkoly, pomáhá s učením a překládá angličtinu během pár vteřin. Zní to skvěle? Vítejte ve světě umělé inteligence!

Co to vlastně je?

Umělá inteligence (nebo zkráceně AI) je něco jako superchytrý mozek v počítači. Učí se z informací a dokáže dělat úkoly, které dříve zvládali jen lidé – třeba rozpoznat obličeje, překládat texty, nebo dokonce malovat obrazy.

Proč je AI užitečná?

Pomáhá v nemocnicích – najde nemoci dříve než doktor.
Řídí auta – ano, i bez řidiče!
Hlídká bezpečnost – třeba přes kamery ve městech.
Pomáhá s učením – vysvětlí látku, přeloží jazyk, vytvoří obrázky i texty.
Ale pozor!

AI může nahradit lidi v práci – některé profese mizí.
Není vždy spolehlivá – když se učí ze špatných dat, může dělat chyby.
Dá se zneužít – třeba ke špehování nebo šíření lží.

A hlavně: AI nemá city – nerozhoduje srdcem, ale podle čísel.

A co my s tím?

To nejdůležitější je naučit se, jak AI funguje. Přemýšlet, co je pravda a co ne. A používat ji chytře, protože AI není kouzelný džín. Je to mocný nástroj – a jak se říká, s velkou mocí přichází i velká odpovědnost.

Adam Chyba, VIII. A

Sportovec 8. ročníku

V rámci výuky tělesné výchovy jsme po celý školní rok v 8. ročníku plnili disciplíny, abychom mohli na konci roku vyhlásit nejlepšího sportovce mezi osmáky.

Kluci si postupně prošli těmito disciplínami: běh na 800, 250 a 60 metrů, skok daleký, sedy, lehy, skok přes švihadlo, skok z místa, hod medicinbalem, člunkový běh, šplh, předklon na lavičce, hod granátem, trojskok snožmo a hod basketbalovým míčem.

Deset nejlepších výkonů bylo v každé disciplíně bodováno od deseti do jednoho bodu.

A jaké bylo celkové pořadí?

- 1. Tobias Barta a Jakub Maixner VIII. A - 84 bodů**
- 2. Marek Unucka VIII. B - 80 bodů**
- 3. Jakub Oroš VIII. A - 76 bodů**
4. Václav Nytra VIII. A - 67 bodů
5. Adam Chyba a Tomáš Křivda VIII. B - 63 bodů
6. Tomáš Demjan VIII. B - 52 bodů

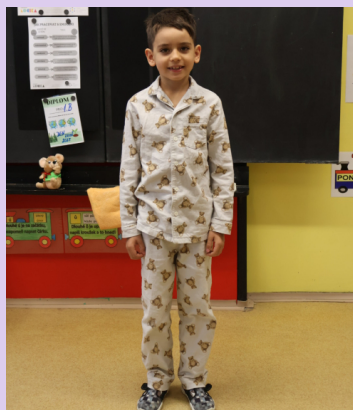
7. Matěj Chmelař VIII. A - 50 bodů
8. Matyáš Surovec VIII. B - 48 bodů
9. David Radmil VIII. A - 47 bodů
10. Daniel Korčák VIII. A - 46 bodů
11. Vojtěch Kaštovský VIII. B - 42 bodů
12. Jakub Rašner VIII. B - 38 bodů
13. Adam Pijanowski VIII. B - 32 bodů
14. Matyáš Malinovský VIII. A - 29 bodů
15. Patrik Kubeša VIII. A - 28 bodů
16. Richard Alexa VIII. B - 26 bodů
17. Hugo Paděra a Tobiáš Vrána VIII. A - 17 bodů

Všem žákům děkujeme za jejich snahu a píli v hodinách tělesné výchovy. Žáci, co se umístili na 1. - 3. místě, budou oceněni malou pozorností.

Mgr. Martin Němec

Pyžamový den I

Fotoreportáž Pyžamový den II

Foto: Lucie Rošková, Sofie Svobodová, Natálie Herčíková,

VIII. A

Šestáci psali slohovou práci na téma „Dopis pohádkové postavě“

Milý krtečku,
pořád bydlíš v zemi? Já bydlím
v normálním rodinném domě
v malé vesnici.

Líbí se mi, jak dokážeš hloubit
baráky v zemi. Mohl by sis
založit vlastní kurz hrabání.
Za to by sis vydělal tolik peněz,
že bys mohl mít vlastní velký
podzemní vrták i s obsluhou. To
by sis mohl užívat a snad už
nikdy nelézt do podzemí.

Taky se mi líbí, jak si dokážeš
ušít kalhoty s kapsami jenom
ze lnu. Kdyby sis založil vlastní
firmu, která by se jmenovala
„Krtček jeans“, pak bys měl
další slušnou sumu peněz.
A můžeš mi vysvětlit, jak to
všechno děláš, když jsi vlastně
skoro slepý? To máš nějaký
sonar? Nebo reaguješ
na vibrace? Za to všechno si
u mě získáváš velký obdiv,
smekám klobouk.

Vím, že by se mnou nesouhlasili
zahradníci a všichni, kteří chtějí
nebo mají anglický trávník, ale
podle mě jsi důležitý malý
tvoreček, který zvyšuje kvalitu
půdy.

Pozdravuj své kamarády, myšku,
žabku, zajíce i ježka. Vždy jsem
tě obdivoval a vždy budu.
S pozdravem tvůj velký
obdivovatel a fanoušek Ondra.

Ondřej Vitoul, VI. B

Milý Pate a Mate!

Původně jsem chtěl napsat
pouze jednomu z vás, ale
nemohl jsem si vzpomenout, kdo
je Mat a kdo je Pat, a nechtěl
jsem, aby se vás to dotklo. Vím,
že každý máte jinou barvu
trička, ale bylo by fajn si na něj
napsat jméno.

Už odmala jsem obdivoval vaše
nápady, jak vše vyřešit. Doufám,
že jste si po těch všech
zlomeninách a škodách konečně
koupili pojištění. Mohu vám
doporučit jednu skvělou
pojišťovnu, u které jsem pojištěn
i já.

Momentálně mám velké dilema.
Mám rozbitou pračku a myčku
a také mám díru ve zdi. Nevím,
jestli si mám najmout nějakou
drahou firmu, nebo vás zadarmo.
Ale asi nechci, aby na mě potom
ten dům spadl.

Nakonec jsem se rozhodl
pro vás, tak se prosím podívejte
do kalendáře, kdy máte volno,
a dejte mi vědět. Těším se
na vás. S pozdravem Vojta.

Vojtěch Vitoul, VI. B

Milá Popelko,
jmenuji se Terka a chodím do 6.
třídy. Rozhodla jsem se ti napsat,
protože jsem posílala dopis
i ostatním princeznám, tak tě
nemůžu vynechat. Bohužel
některým princeznám dopis
nedošel. Však známe Českou
poštu, že.

Jinak mne tvůj příběh zaujal.
Nedokážu si představit, jak těžké
muselo být žít s macechou
a nevlastními sestrami, které se
k tobě chovaly tak nespravedlivě
a škaředě. Já bych je přetáhla
koštětem. Vlastně to by
nepomohlo, protože jsou tak
natvrdlé, že by se to koště
zlomilo.

Nejvíce se mi líbilo, jak ses
dostala na královský ples.
Muselo to být jako ve snu. Ty
šaty a skleněné střevíčky
a kouzelné víly byly nádherné.
Taky bych si je chtěla vzít
na sebe. A jak tě princ našel jen
podle boty? To tě měl asi hodně
rád.

Doufám, že teď žiješ na zámku
šťastně a že na tebe není nikdo
zlý. Kdybys měla chvíli, napiš
mi zpátky, moc by mne to
potěšilo. Měj se krásně.
S pozdravem Terka.

Tereza Marková, VI. B

VII. A - charakteristika spolužáka

Budu vám popisovat svého
tichého spolužáka Ondřeje.
Ondřej je chytrý kluk. Ve třídě
sedí v druhé řadě u okna.
Nejvíce se baví s Filipem,
Tondou, Maxem a Vítkem.
Podle mě to je jejich takový
malý gang. Je vysoký a hubený,
má modré oči a nejraději nosí
svou žlutou mikinu a modré
kalhoty.

Jeho oblíbená barva je žlutá, což
k němu sedí. Ve škole má rád
tělesnou výchovu, i když žádný
sport nedělal. Naopak výchova
ke zdraví ho moc nebaví.
Ve volném čase nejraději hraje
počítačové hry. Hudbu moc
neposlouchá, ale rád se dívá
na akční filmy. Jeho
nejoblíbenější jídlo je pizza.

Má jednoho bratra. Ze zvířat má
nejraději psy. Je spolehlivý,
kamarádský, milý a zábavný.
Do školy si jako svačinu občas
nosí rohlík s máslem a medem.
S Ondrou se spolu moc
ne bavíme, ale i přesto patří
do naší třídy. Mám ho ráda tak
jako všechny ostatní spolužáky.

Lucie Lišková, VII. A

Absolvent základní školy aneb co mi škola dala

Základní škola je pro mnohé lidi začátek veliké kapitoly - vzdělávání. Ne vždy je ale škola jen o znalostech, vědomostech, seberozvoji, dobrých známkách a výsledcích.

Pro mě je škola prostředníkem k novým zážitkům, zdroji vzpomínek, ale především to je takové malé rozcestí. Základní škola mi dala nový pohled na svět.

Kdybych měla shrnout těch devět dlouhých let, asi by se to na tento papír nevešlo. Už od první třídy mě obklopoval fajn kolektiv a díky skvělé třídní paní učitelce jsem se nikdy necítila pod tlakem a vždy byla mezi námi žáky ve třídě skvělá domluva. I přes občasné bouřkové mraky mezi některými z nás jsme se skoro vždy podrželi.

Na druhém stupni to už bylo o něco těžší, přibýlo učivo, větší nároky a každý začal vytvářet svou osobnost. Naše pouto ve třídě se místy více upevnilo, anebo naopak. Každopádně nikdy nezapomenu na naše společné zážitky, výlety a příhody.

Teď už do konce zbývá jen pár týdnů a často se ohlížím zpět, ne na to špatné, ale na to dobré, co mi škola dala a jaké možnosti mi přinesla. Bez školy bych neměla ponětí, jakou cestou se na tomto rozcestí vydat a kterou školu si vybrat.

Nejvíce děkuji všem spolužákům, učitelům a rodičům, že mi dali podporu a zkušenosti do života. I když se to nedá nijak oddálit a je to součástí dospívání, jdeme dál, ale bude se mi po všech stýskat.

Anežka Chlupatá, IX. A

Všichni jsme stáli před školou a čekali, až se nám otevrou dveře, kterými budeme chodit den co den po dobu devíti let.

Na 1. stupni jsme se moc neznali, až na pár výjimek, ale postupem času jsme se seznámili a vytvořili si přátelství, které pár lidem vydrželo i dodnes. Na 1. stupni jsme se učili věci, které jsou podstatné, základní a které se nám budou v životě hodit. Například počítání se nám bude hodit při nákupu, když budeme uvažovat, jestli nám vyjde poslední 100 Kč na nákup v Karolině. Nebo díky angličtině se můžeme porozumět s lidmi z jiných zemí a cestovat po světě. Ať už je to tak nebo tak, určitě využijeme našich zkušeností při každodenním životě.

Na 2. stupni to začalo být těžší a psychicky náročnější. Přidaly se nám předměty a už to nebyla procházka růžovým sadem, i když jsme vařili v kuchyňkách nebo jezdili na výlety a túry, ze kterých nám zbyly jen krásné vzpomínky a zážitky. I přes to všechno jsme to zvládli a někteří to s námi dotáhli až sem. A i když to za chvíli skončí, myslím si, že si každý z nás něco hezkého odnese.

Veronika Strakošová, IX. B

Před devíti lety jsem nastoupila do první třídy. Docela velký skok ze školky. Dostali jsme snad tu nejlepší paní učitelku, kterou jsme mohli.

Každý si našel spoustu kamarádů. Někteří s nimi možná vydrží až do smrti. Vždy jsem se těšila do školy, jen abych se potkala s kamarády. Paní učitelka nás naučila všechno. Číst, psát, počítat a hodně dalších užitečných dovedností, které využiji i v budoucnu. Ve třídě jsme byli dost dobrý kolektiv, který si navzájem pomáhal. Spolu jsme se dostali až do deváté třídy. Cestou jsme prožili plno zážitků, různých výletů, soutěží a pokroků.

V deváté třídě jsme se všichni soustředili na přijímačky. Paní učitelky nám říkaly, ať se teď maximálně soustředíme a ať zabereme na 120 %. I za této situace si ale umíme dělat srandu, vtipkovat, držet při sobě a pomáhat si.

Základní škola mi dala do života hlavně kamarády. Samozřejmě vědomosti a dovednosti, ale hlavně ty kamarády. S některými jsem se znala už od školky, ale poznala jsem i nové lidi, na které budu ráda vzpomínat. Ráda budu taky vzpomínat na paní učitelky a pány učitele. Všichni byli skvělí. S každým učitelem mám jiné zážitky. S některými byla i legrace a s jinými zase padaly různé hlášky, na které asi nezapomenu. Základní škola byla velká kapitola všech našich životů a určitě kapitola, na kterou budeme všichni rádi vzpomínat. Jsem ráda za to, jaké lidi jsem potkala ve škole a jaké lidi jsem měla ve třídě. Bylo to krásných devět let.

Bára Hranická, IX. A

Redakce Školního tornáda:

Vedení redakce: Mgr. Martin Němec a Mgr. Alexandra Opletalová.

Členové redakce: Anežka Chlupatá, Karolína Stekerová, Adam Chyba, Jakub Maixner.

Finále School Games 2025 očima Lucie Roškové

